

GADİR OSMAN

Cengiz Narçın

GADİR OSMAN

- Osman! Osman! Len oğlum uyuya mı kaldın saat kaç oldu? Aşağı avludan kendini yırtarcasına bağırarak Kara Necib'in oğlu Necip Halil'in daha fazla kendini paralamasına gönlü razı olmayan Osman'ın hanımı Habibe terasa çıkıp seslendi.

- Halil abi hoşgeldin hazırlanıyor, üstünü değiştiriyor şimdi iner. Gel buyur çay koyim

- Yok sağol. Güneş tepeye çıktı sosyete bu senin adam. Ağaç etti beni ha geldi diye iki saattir onu bekliyorum. Hamdi amcam olsaydı katarın birini çoktan sarmıştık. Osman namı değer Gadir Osman kafasını kapıdan çıkarıp

- Ne delleniyon len tokur! Sabah sabah yattığın yerden su mu çıktı?

- Benimkinden su çıkmadı da sen suya bulanmışsın diye Osman'ın karısı Habibe ye hesaba katmadan manalı bir espri yapınca Habibe hemen içeriye kaçtı. Osman Necip Halil'in hem böyle patavatsızca konuşmasını sinirlenmesini belli etmeden merdiven aşağı ağır ağır inerken yalnızca Necip Halil'in duyabileceği noktaya geldiğinde kulağına eğilip bam teline bastı

- Oğlum bizde böyle her sabah su guyunmeden evden çıkılmaz. Biz senin gibi perşembeden perşembeye kazan kaynatmayız.

- Hastir len ordan Tokur. Sanki bizi takip ediyorsun perşembeden perşembeye imiş...

- Oğlum evin aha altımızda yaktın mı ocaklığın dumanı direk bize geliyor. Hergün yaksan bizim ev ise dumana bulanır. Dış kireci yapalı neredeyse beş yıl oldu bak bakalım milim sarartı varmı. Evleri değişsek iki yılda dış boya yaptırmayan Osman ı dünya alem s.....n.

- Oğlum var sende bişey sabah sabah diline vurmuş . Osman gülerek

- N oldu Necip Halil işine gelmedi değil mi? Kendin kaşındın. Sen açtın ben kapattım. Bu da sana kapak olsun.

- Hastir ordan ben açmışım da o kapamış. Öğlen oldu ağada pireler uçuşuyor. iki saattir seni bekliyorum.

- Oğlum artık biz modern oduncular olmadık mı? Sabahın ayazında bok mu var dağda . Sanki baltayla mı kesicez, artık senin ağaç kesme ile bir saatte değil dört katar ondört katar ederiz. Acelen ne? Zaten baltayla olsa ben gelir miydin heç?

- İlk kez kullanacağız. İnşallah becerebiliriz.

- Beceren anasının karnında mı öğrenmiş . Atla deve değil herhal. Kullanmasakta ,kullananı az seyretmedik. Karşıdan kolay görünüyordu emme görücez bakalım.

- Tokur alet güzel ya; evde denedim koca ceviz kütüğünü saniye dayandırmadı .

- Duydum,duydum sesini.

İki komşunun hararetle tartıştıkları şey; Necip Halil'in online satın almış olduğu ağaç kesme makinasıydı. Bu makineyi ilk kez deneyecek olmanın heyecanı içindeydiler. Binbir şüphe içinde satın almış olduğu makinenin kötü çıkma ihtimali geceyi uykusuz geçirmesine neden olmuştu. Aslında denemiş ve koca ceviz kütüğünü kolayca ikiye ayırmıştı. O bile içindeki endişeleri dindirmemişti. Zira kaç gündür köy kahvesinde ağzı olan konuşmuş, alaya alınmış demediklerini bırakmışlardı. Makine kötü çıkarsa giden parayı kı yansın yoksa millete madara olacağına mı...

Gadir Osman'la Necip Halil aynı yaştaydılar. İki tepe iç yamaçlarının üzerine konulmuş ışıklar köyü adında bir ege köyünde altı üstlü evleri bulunan komşu çocuklarıydı. Aynı ilkokulu bitirmişler , aynı sokaklarda oynayıp, aynı çayın göletlerinde su guyunmuşlardı. Dededen el tezgahları ile başlayan dokumacılık serüvenine yarı otomatik tezgahlar ile devam

eden,yaklaşık iki yüz elli haneli küçük recber ve dokumacı köyünde yan yana aynı göletin içinde büyümüşlerdi. O kadar samimi iki arkadaşları ki birbirlerinin her şeyini bilirlerdi. Osman küçük yaşlarda dizlerinden rahatsızlanmış,ergenlik dönemlerinden itibaren hareket kabiliyetini kısıtlamaya başlamıştı. Yirmili yaşlarda aratan tempoda bu kötü gidiş devam etmiş ve cerrahi müdahaleye kadar gelmişti. Değişik hastanelerde bir dizi seri ameliyat geçirse de kalıcı bir çözüm ne yazık ki olamamıştı. Son sekiz on yılını çift koltuk değneği ile geçirmişti. Yıllar süren acılı süreçlerden sonra önce birinden sonra da diğerinden kurtulmaya başarmış; bir kaç aydır az bir bel bükük yan yan gitse de en azından koltuk değnekleri olmadan yürümeyi başarmıştı.

Köyün düşümbe kaplı engebe yollarında aylardır antrenman yapıyordu. Kendini özgür hissediyordu. Zor olsa da başarmıştı. Artık kendine daha bir güveni gelmiş iki düşünüp bir adım atmaktan kurtulmuştu.Allah dualarını kabul etmişti.

Necip Halil'in oduna gitme teklifini önce tereddütsüz ret etmişti. Her ne kadar değneklerden kurtulmuş olsa da dağa tepeye patika yollarda yürümek için henüz kendisini hazır hissetmiyordu. Necip Halil'in yeni testereden bahsedip "oğlum eskisi gibi nacak,tara ile odun etmeyeceğiz; alet mis gibi iki yük odunu iki saat sürmez bitiririz. Sen yalnızca katar dayağını tut bana yeter,gerisini ben hallederim. Hem sana da değişiklik olur yıllar oldu dağa bele gitmeyeli " deyince içi yıllardır gitmediği kırların özlemi ile yanmış "tamam" demişti.

Yıllardır evde oturmuş zorunluluk haricinde minimum aktivite ile yaşamıştı. Kendini dışarıya atıp dağa,bağa gitmek istiyordu.Çocukluğunu özgürce yaşadığı yerleri ziyaret edip özlem gidermek istiyordu. Her şeyi yerinde görüp,çalılardan,kır çiçeklerinden yaşam sevincini toplayıp kana kana içmek istiyordu.Uzun süredir ayrı kaldığı dağ havasını koklamak ,özgür kır kuşlarının civıltısında rask etmek istiyordu. Kır çiçeklerinin renkleri yerlerinde görüp esen yelde çalı hışırtılarını yakalamak istiyordu. Köyü,kızıl yarı,karşı köy damdere,içemiz Karacasuyu kadar tüm vadiyi tepeden seyretmek istiyordu. Yıllardır çaresizce uzaktan seyrettiği dağları tepeleri adımlamak istiyordu. Her şey yerli yerinde mi,olan değişiklikleri yerinde görmek istiyordu.Çam piremlerinin,menengiç ağaçlarının,arsız dağ kekiklerinin kokularından bal arısı misali tatmak istiyordu.

Akşamdan beri heyecanının esiri olmuş gece kaç kez zamansız uyanmış,kendisine ayak uyduramayan duvar saatine bakıp bakıp yeri yatmıştı. Sabah da Necip Halil le gavilleştikleri saatte uyanıp buluşmamışlardı.Necip Halil zerzeri nişinde haklıydı ama su gyunmayı falan katınca lafını alıp oturmuştu. Gerçi o alışkindi Osman'ın dominantlığına ,hazır cevabına, neşesine herşeyine kardeşlerinden ayırmazdı onu. Onunun yanında Osman ın bitip tükenmeyen neşesinden ,enerjisinden,hazır cevabından büyük keyif alırdı.

Köyün camisi,kahveleri,okulu,araba park meydanı kısaca herşey karşıyakadaydı.

Lunaparkta sallanan gemi gibi tüm bu sosyal alanları ulaşmak için önce aşağıya inip sonra yukarıya çıkar ,dönüştede aynı yoldan evlerine dönerlerdi. Yol arkadaşı,okey,dama ,hatta tavla arkadaşı bile hep Osman olurdu.Kendisini onun yanında böyle bir arkadaşı olduğu için şanslı adlederdi.Yıllarca Osman koltuk değnekleri ile tüm bu yolu düşümbe taşlarından kaymadan,çamura basmadan ,kışın karda buzda ağır ağır inip çıkarken Necip Halil onu bir kez bile geride bırakıp gitmemişti. Yağan yağmurda birlikte ıslanmışlar ,on dakikalık yolu yarım saatte yürümüşler birlikte iliklerine kadar donmuşlardı; arkadaşlıkları birbirlerine ısıtmıştı.

Necip Halil'in bir oğlu bir kızı,Gadir Osman nında iki tane oğlu vardı.Hemen hemen yanı yaşındalardı.Onlarda bebeklikleri ,çocuklukları babaları gibi beraber geçmişti.

- Osman oğlum binebileceksin değil mi?

- Ülen niye binmeyeyim, sanki ilk kez beygir binecem. Ne çabuk unuttun senin karakaçanla ardımdan yuttuğun tozları.

Necip Halil'in babası namı değer GaraNecip ,baya esmer bir ten renginden bu lakabı almıştı. Eşek beslerdi.Osman ın babası Gadir Hamdi ise beygir. Kaidesiz adettendir,köylerde eşek besleyenler eşek,beygir besleyenler beygir,katır besleyenlerde hep katır beslerler.

Alışkanlıktan olsa gerek çok nadir istisnalar haricinde bu kaide hiç değişmez. Bu hayvanlar köylünün hele hele bizim köy gibi engebesi,bayırı bol olan köylerde en büyük yardımcılarıdır. Çift sürerler,yük taşırlar,harman kovarlar,en güvenli binek araçlarıdır kısaca köylünün eli ayağıdır. Yalnız gidilen köy yollarında dert ortağı, sırdaşıdır.

Akşamdan Hamdi babasından iznini alan Osman ,damdan beygiri avluya çekmiş ,Necip Halil in yardımıyla semerini beygirin sırtına vurmuş ,gemini takmıştı. Urganını ,heybenin içine koyduğu tarası ve urgan ile semere iliştiirdiği baltayla da hazır hale gelmiş olan beygiri avlu kapısında sıra binmeye gelmişti. Necip Halil'in gözetiminde onuda başaran Osman altında yeni binicisine tartan hayvana bir iki gem çekme hareketi bir iki argo küfür karışımı komut ile patronun kim olduğunu gösteriyordu.Ne kadar altı yedi yıldır binmese de her köylü çocuğu gibi çocukluğu beygir sırtında geçmişti. Osman yermiydi atın onu denemesine.Sokak lambasına bağlamış olduğu eşeği çözen Necip Halil de az bir tümseğin yardımı ile eşeğini bini verdi. Önceden belirlemiş oldukları İncir deresine gitmek için hayvanları yukarı doğru çevirdiler.Osman

- Oğlum iyi bağladın değil mi testereyi

- Bağladım, bağladım

- Senin eşek fangir fingir. Benim ata mı bağlasaydık

- Yok len bişey olmaz sağlam diyorum sana . Sen kendine bak da düşmeyesin.

- Beni semerden atacak at daha doğmadı oğlum

- Hastir len, Çatak' tan gelirken düştüğünü ne çabuk unuttun?

- Oha sende yirmi yıl önceki mi aklında kaldı?

- Yirmi, otuz ne farkedir .Düşen sen değil miydin?

- Oğlum ben bir kez düştüysem, sen kaç kez düştün asıl onun hesabını tutsaydın.

- Gıranbaşı' ndakini unuttun o zaman.Geyre' den boz tarladan gelirken.

- Halil kapat şom ağzını. Ta anam kızken ki şeyleri anlatıp durun.

- İşine gelmeyince öyle olur tabi. Yolda yukarı doğru sarmışlardı ki

- Gençle uğurlar ola. Nere gidiyorsunuz? diye bir ses duydular sese doğru kafayı çevirdiklerinde Kokolu Hasan bahçede elinde bir tutam otlarla kendilerine selam veriyordu.

- O Hasan amca İncir deresine gidiyoruz. Oduna

- De gidi oğlum de.Bu saate oduna mı gidilir?Ormancılar fink atıyor bilesiniz deyince, Necip Halil Osman a gol atmak için beklediği fırsatı yakamıştı.

- Hasan emmi adamı bağıra çağıra anca uyandırdım. Bizimki evden çıkmaya çıkmaya şehirlilere dönmüş gari. Biz çıkana kuşluk vakti oldu, karının koynundan zor aldım. deyince her ikisinin gülmesine Osman ın cevabı gecikmedi.

- Tabi sizin karılar sabah namazında kışınızı tekmeyle vurup yataktan kovaladığı için siz bilmezsiniz sabah karşılaşmasını deyip o da güldü.

- Yok oğlum Osman ondan değil. On iki tane mal var. Kışın yiyorsa gel de yat bakalım kuşluğa kadar. Nerede... Güneş üstüme yatakta doğmayalı yıllar oldu be. Neyse hadi uğurlar ola işiniz rast gitsin dedi. Kokolu Hasan geri ot biçmeye başladı.

Köylerde her şeyin kendine göre bir adabı vardır. Hayvanla gelen bir yolcuya karşı konuşma mesafesinden laf atılır ,hemen yanına geldiğinde en can alıcı sorular sorulur,araya bir iki espri katılıp neşe bulunur ve yanından uzaklaşınca da iyi dilek temennileri ardından gönderilir.Kervan ,hayvanla giden eğer hayvanın üzerinde ise duraksamadan sabit hızını korur. Eğer hayvan yüklü kendisi yaya ise bir iki saniye duraksar duranla göz göze gelebilir ama hayvan komutu dışına çıkmadan hızla hareket edilerek yüklü hayvanın kontrolü

tekrardan ele alınır.Adet bu,yoksa dur çene çal, yürü; o işte olmaz.Ne iş, ne de hayvan beklemez.

Yukarda Akkaşın çocukları ile Handan Necibin torunları ,Hasan Kokolu'nun torunları oyun kurmuşlar beraber oynuyorlar Necip Halil

- Op gençler hayvanları ürkütmeyin. Geçelim devam edersiniz diye onları uyardı. Aslında kendisinden çok Osman ı koruyup kolluyordu. Osman bugün gözetiminde kendi sorumluluğu altındaydı .Osman

- Len Nurduk! Baban nerde? Gere Kalesine gidiyor mu?

- He Osman amca

- Eli nasıl oldu,alçı duruyor mu hala ?

- Eyi eyi. Alçı çıkalı baya oldu. Şimdi iyi,iki gündür başladı gene.

- İyi selam söyle,Söyle ona elini koyduğu yere dikkat etsin gari.Sonrada Kokolu Hasan ın küçük oğlu Soner in oğlu Mehmet i görüp ona takıldı.

- Memed babanın garakatırı fena tepiyor muş öyle diyorlar.

- E Osman abi. Atölyede cam çerçeve bırakmadı.

- Babana söyle huyunu suyunu bilmediği şeyi alıp durmasın

- Anam yeterince kafasının etini yiyor amca deyince oradaki çocuklar dahil herkes gülüyor.Garakatır dedikleri sofra bezi dokumaya yarayan yalnızca demir aksamdan oluşan tuhaf görüşlü bir dokuma tezgahı. Düzen tutması çok zor,sık sık bozulup mekik atmasından dolayı köyde adı garagatır diye nam saldı.

İki oduncu için artık köy geride kalmıştı. Çocuklar köy içinde görecekleri son insanlardı.

Yukarı köyün bu yakasının üzerinde oldukları tepenin zirvesine gelmişlerdi.Karşı tepede Dallas mahallesi dedikleri sonradan kurulmuş daha çok gençler ve dağdan gelen yürüklerin evlerinin bulunduğu mahalle.Aşağıda karşıyaka .Karşıda kızıl yar. Kıvrıla kıvrıla dönemeçin oradaki görünen köyün asfalt yolu,çam ağaçlarına bürülü Gıranbaşı. Karşıda yumurtepe,az berisinde çevlik denilen tepenin üstünde olan duzluk. Kafayı yan tarafa döndürdüklerinde çatağa kadar görünen köyün yaylası haşmetli ceviz ağaçları. Yukarda Palamutçuk köyü,Palamutçuk köyünün gerisinde egenin en yüksek dağı Babadağ. Onun berisinde tek çama kadar berrak bir görüntü Osman çok özlemiş olduğu geçmişinden gelen bu manzarayı doya doya bakıp tertemiz kır havasını içine çekti."Allahım yaşamak böyle özgürce yaşamak ne kadar güzel" diye içinden geçirdi.

Necip Halil önde eşğine ikide bir semerinin ardına doğru dürterek hızlanmasını sağlıyor köyün gündemde olan muhabbetlerinden konuşuyordu.Arkada beygirin üzerindeki Osman ise hem Halil in muhabbetinden kopmuyor hemde çok özlemiş olduğu manzaraları dikkatle bakarak gelmediği zamandan beri bir farklılık olup olmadığını kontrol edip manzaranın tadını çıkarıyordu.Tepenin en zirvesine ulaştıklarında aşağıdaki incir deresi tüm ihtişamıyla ortaya çıktı. Karşı tepelerde ,aşağıda dere yatağında inek keçi,koyun güden çobanlar köy çocuklarının sesleri duyulmaya başlamıştı. Çan sesleri doğanın dinginliğine apayrı bir güzellik,hoş bir tat katıyordu. Kendilerinin de orada olduklarını havlamalarıyla ortaya koyan çoban köpekleri. Esen serin bahar yelinde sağa sola raks eden beyaz papatya, kızıl gelincikler...Çalışından çırpısına kadar mis gibi kokan dağ havası yaşam enerjisi bombardımanına tutuyordu.Osman beygirin semerinin üzerinde kendini kral gibi hissediyordu.Keyiflendi çok ama çok keyiflendi.Çayada girdim tutamadım kolumu diye ümmü türküsünü başladı söylemeye.Mübareğin sesi de ne yanık köyde herkes bilir düğünlerde okul piyeslerinde ,müsamerelerinde çocukluğundan beri hep ona türkü söyletirlerdi.Osman yanık sesi ,yöre ağzıyla söylediği türkü ile tabiat ananın bağrını okşamaya başlamıştı. Öten kuşlar sustu,havlayan köpekler havlamaz oldu. Türküyü duyan keçiler bile kafalarını kaldırıp kımıldamadan bekler oldu; yanık sesi dinlediler ,hareket etmekten korkar oldular ki çanlar

tingirdamasın. Karşıdaki kızıl yar kanatlarını açtı ki Osman'ın yanık türküsünü yayla arasına köye yankılabilmek için. Osman da coştuda coştı. Yıllardır evde oturmaktan ,içinde hapsolmuş ne varsa yana haykırma dışına bıraktı. En az iki perde tizden okumaya başladığı türküyü, detone olmamak için zorladı kendini. O zorladıkça sesler Babadağına doğru yola çıktı belki Palamuçuk köyünden bile duyuldu. Ümmüm bitti Cevizin yaprağı dal arasında başladı. O bitti, Sürmelim e başladı. Önde giden Halil'in artık hiç sesi çıkmıyor arkadaşını dinliyordu. Hep severdi Osman'ın türkülerini. Lakin bugün başka söylüyordu. Osman ta damardan giriyor bazen tüylerinin diken diken olmasına engel olamıyordu. Osman kıtayı ara verip

- Be kuduğumun Necipoğlu. Madem yukarı dolanacaktık niye aşağıdan yayla arasından gitmedik diye Halil'e sitem etti.
- Biliyoruz herhalde geri zekalı tokur. Oranın yolu berbat. Geçen gelen de sel dere yanağını herten yıktı. Buranın yolu iyi diye burdan geldik. Seni düşündük kabatli olduk. Ne güzel söylüyordun niye kestini ki. Bizimki hem iş hem gezmek. Acelen mi var sanki? deyince arkadaşının kendini düşünerek uzun ama düzgün yoldan getirmesi karşılığında vermiş olduğu saçma tepkiden dolayı kendini rahatsız hissetti.
- Yok len hemen sende alın veriyorsun. Öbür taraf çok yakındı diye. Onun için söyledim. Malum acelesi olan sensin. Ben rahatım valla. Hatta yeni anamdan doğmuş gibiyim. Onca zaman sonra damdan çıkan beygir gibiyim.
- Ha işte tadını çıkar. Bak karşıda şu yarın üzerinde dediğim ağaç.
- Kuru değil mi lan; Sonra ormancılara yakalanmayalım.
- Kuru len. Biz kesmesek zaten iki aya kalmaz aşağıya yuvarlanır. Yoksa bu destere ile ben gündüz vakti gider miyim hiç, aklımı peynir ekmekle mi yedim? Yamaçtan yukarı sardılar on dakika geçmedi ki incir deresine bakan kızıl yamacın ucundaki kuru çam ağacının üzerine vardılar. Halil eşeğinden inip eşeği bir çalıya çil birini bağladıktan sonra Osman'ın yanına gelip attan inmesine yardım etti. Beygiri de bir taze çam ağacına bağladıktan sonra semerdeki yükleri indirip kurumuş çam ağacına doğru dikkatlice yaklaştılar. Osman
- Halil oğlum bu fazla uçta değil mi. Bunu nasıl yıkacağız?
- Bak ben televizyonda seyrettim eğer şu taraftan kesersek bu tarafa yıkarız. Sonrada yavaş yavaş doğru parçalarız.
- İyi de ya aşağıya yuvarlanırsa?
- Yok len ben gördüm, nasıl kesildiğini biliyorum. Yaylada az selvi kesmedik. Tek mesele yön verecek çentiği iyi yere koymak onu koydun mu gerisi kolay.
- Koy bakalım kuduğumun çentiği nasıl konacakmış da görelim.
- Bak ta buraya koyacağız. Neden? Çünkü arkadan kesince ağaç aha tam bu yöne devrilecek. Onu bi devirdikten sonrası kolay. Kesme testere ile bir saate kalmaz sararız.
- Dilin konuşacağına elin konuşsunda bir saate mi yoksam kaç saate sararız görecez gari.
- İyi sen uzat baltayı deyip Osman'ın verdiği balta ile Necip Halil gösterdiği yerden çam ağacını kesmeye başladı. Üç dört dakikada istediği kıvamda kesik oluşmuştu. Baltayı baston gibi yere dayayıp
- Bence yeterince kesik ne desin?
- Oğlum bu işin profesörü sensin tamam diyorsan tamamdır.
- Eyî. Hadi o zaman testereyi hazırlayalım. Ben zaten benzinini doldurup yağladım ,her şey hazır.
- Başka benzin getirdin mi?
- Yok len bir depo ile kaç tane ağaç kesiyomuşsun. Alt tabanı bir ağaç keseceğiz yedeğe ne gerek var deyip Ağaç testereyi eşekten indirip yere koydu. Önce karşıdan bir inceleyip

- Ya bismillah deyip testerenin ipini hızlıca çekti ve testere çalışmaya başlayınca

- Vay maşallah tek de aldı gördün mü? Oğlum ben dedim sana güzel alet diye. Bak tek vuruşta aldı deyip testereyi iki eliyle kaldırıp bir iki ara gaz verip sesini dinledi.

- Sese bak lan Tokur sese.Kızıl yardan yankılandı alimallah vay maşallah deyince Osman

- Ulan yeter,görmemişin oğlu olmuş çekmiş şeyini yolmuş . Öve öve nazar deydireceksin şimdi desede Necip Halil yeni oyuncağını gaz vererek sesini keyifli mimiklerle dinliyordu.

- Tamam sen şöle az arkaya yukarı çık ben kesmeye başlıyorum diyerek Osman ın durması gereken yeri kafası ve gözleri ile işaret etti.Osman dediği yerde olmasa da baya bir geri sağlam bir yerde seyretmeye başladı. Arada sağına soluna bakıp gerek duyması halinde nereye kaçabileceğinin keşfini yapıp, Necip Halil'e de uyarmaktan geri durmuyordu.

- Oğlum bak yavaş biç daha ilk kez kullanacaksın;sonra bir sakatlık çıkarma! derken Halil kafası ile sorun yok deyip boştaki eli ile okey işareti yapıyordu. Güzelce pozisyonunu aldı,bir iki ara gazdan sonra yamacın başında kurumuş çam ağacı ile katil testereyi kavuşturunca testerenin sesi boğuklaşıp ,zorlanma belirtileri ile beraber ağacı biçmeye başladı.Biçme işlemi bir iki dakika sürmemişti ve ağaç gürleyerek Halil'in hesap ettiği yere değil aşağı yamaca doğru göğü yara yara ,komşu cam ağacının dallarını kıra kıra güm diye yıkıldı. Elinde testere ile bir iki adım geriye çekilen Halil aşağı doğru giden ağacı kıcını yukarı doğru kıvrırarak istediği yere doğru gitmesini sağlamaya çalışıyordu.Osman da durduğu yerden bağıriyor birşeyler diyordu ama Halil'in onu duyduğu falan yoktu.Ağaç yamaca doğru düşüp şöyle üç dört metre kadar gittikten sonra durdu,Osman

- Senin hesabına sokayım. Ne yaptın lan.Hay senin yapacağın işe...

- Napcam oğlum ağaç hepten çürümüş mü ne; sola gideceğine aşağıya gitti.

- E o aşağıya giderken senin çentik ne bok yiyordu?

- Valla bende anlamadım. Neyse ya uçuruma düşmedi ya. Az yamaca düştü oradan da paralarız.

- Len olum aşağıya düşse daha eyidi .Bu yamaçtan nasıl taşıcaz kütükleri

- Sen mi taşıyacan da konuşuyorsun. Ben taşıyacam. Sanki her gün ağaç yıkıyoruz. Oldu işte.Olanla öleni geri getiremezsin.Sen dur ben hallederim, sen kafanı yorma.

- Akılsız başın cezasını ayaklar çekermiş?

- Ülen Osman amma uzatıyorsun ya deyip, elindeki testereyi yere bırakıp kapattı.Sonra ikisi birden aşağıya doğru yıktıkları ağacı nasıl parçalayacaklarının incelemesini yaptılar.Halil' in dediği gibi ağacı parçalamak çokta zor değildi de önce baştan mı yoksa ağacın kökünden mi doğramaya başlayacaklar onu karar veremiyorlardı.

- Oğlum baştan başlarsak,yamaçta dallar tutuyor kütüğü kaydırabiliriz. Bence kökten başlayalım. Kese kese çekeriz ne dersin?

- Mantıklı.Yarım saat geçmemişti ki ağacı kütüklere ayırmışlardı.Necip Halil kütükleri tek tek oflaya tıslaya yukarı düzlüğe çıkardı.

- Mis gibi çıra koktu ya; amma çıralıymış ne desin?

- Bu çıralar üç beş yıl gider. Baş tarafında da çok. Osman tarayı alarak çıralı dallardan çıra yapmak için aşağıya doğru yöneldi;lakin hayatının hatasını yaptığının farkında değildi. Ayağının altındaki testerenin biçtiği talaşlar bir anda kayınca elindeki tarayı atsada dengesini sağlayamadı. Osman'ın "Allah " feryadını duyan Halil elindeki kütüğü yere atıp da ona yönelse de Osman dengesini çoktan kaybedip yamaç aşağıya yuvarlanmaya başlamıştı. Osman can havli ile tutunmaya çalışsa da tutunduğu dal kesik camın dalıydı ve bayır aşağıya yuvarlanarak gözden kayboldu.Necip Halil arkadaşının arkasından koşsa da onu yakalayabilmesinin mümkünatı yoktu. Hayatının en zor anını geçiriyordu. Buldukları yer tam bir uçurum olmasada dik bir yarıdı.Osman zaten zayıf çelimsiz bir yapısı vardı. Yıllardır kullandığı koltuk değneklerinden kurtulalı daha iki,üç ay olmamıştı . "Allahım inşallah bir şey

olmaz ta aşağıya dereye yuvarlanmaz” diye dua ede ede yarın başına kadar “Osman Osman “ diye bağıra bağıra geldi.

- Osman! Osman! Eyimin Osman! Bulunduğu yerden en dip aşağı gözüküyordu ama Osman'ın aşağıda olmadığını görünce sevindi. Sağa sola bakınca sol taraftaki uzantıdan Osman ın düştüğü yeri görebileceğini fark etti; hemen o tarafa koştu. Yanılmamıştı, Osman aşağıya düşmemişti. Yarın meyilinde biten bir çalının ardında kafası aşağıda bacakları yukarıya dönük yatıyordu. Bir eli ile çalıya can havliyle tutunmuş, kendini doğrultmaya çalışıyordu. Halil

- Osman kımıldama! Eyimin Osman! kendine gelmeye çalışan Osman hala çalıya tutunarak kendini kaldırmaya çalışıyordu.

- Osman! Kardeşim ? İyi misin.Kımıldama! Olduğun yerde dur.Osman da yavaş yavaş kendine gelmeye başlamıştı ki Halil'e seslendi

- İyiyim iyi!

- Bak kardeş.Hiç kımıldama. Ben urgan alıp yanına geliyorum. Sen gımıldama yoksa kayacaksın aşağıya.

- Aşağısı nasıl

- Kaldığın yer iyi. Aşağısı çok dik. Kımıldama ben hemen gelicem

- Tamam bekliyorum, acele et deyince Necip Halil koşarak hayvanları bağladığı yere gidip Osman'ın ve kendi urganlarını alıp tekrardan Osman ı en iyi ulaşabileceği yerdeki biraz dallarını yıkılan ağacın kirdığı çam ağacını urganın ucunu hızlıca bağladı.Diğer urganın ucunu da çam ağacını bağladığı urganın ucuna bağlayıp Osman ın nerede olduğunu üç aşağı beş yukarı belirleyip urganı yar dan aşağıya attı.Sonra urganı tuta tuta Osman ın yanına dikkatlice indi. Çalıdan kendini sağlama alarak urganı Osman'ın koltuk altından bağlayıp bir ucunu Osman' ın boştaki eline verdi

- Sıkı tut seni çevireceğim deyip Osman ın bacağından yukarı doğru çekip elleri birleştirence Osman ı çalının yukarisına çekmeyi başardı.

- Nasılsın kardeşim nasılsın

- İyiyim. Dur daha kendime geledim.

- Ellerin,elbisen len oğlum nasıl kaydın öyle ya?

- Koduğumun talaşı kaydı. Ben sanki bişey anladım mı?

- Oğlum verilmiş sadakamız varmış, aşağıya düşseydin pamuğu dikamiştik.Dur ellerini saralım desede

- Ya bir yukarı çikalım orada yaparız ne yapacaksak

- Tamam kalk o zaman.Önce ben çıkayım seni çekerim yukardan.

- Tamam ah belim. Oğlum belim çok acıyor.

- Kalkamayacak mısın?

- Ver bakayım elini.Ahh! Yok birader belim fena. Osman doğrulmak için hamle yapsa da belinin acısı tüm yüzünü buruşturuyordu.

- Tamam sen yukarıdan cekersen burdan çıkarız deyince son kez Osman a bağladığı urganın sağlamlığını bir kez daha kontrol eden Halil çevik bir iki hareketle urganında yardımıyla yukarı çıktı.Yukardan seslendi

- Osman hazır mısın!? Çekiyorum! diye bağırdı.Bulunduğu yar dan bir an önce kurtulmak isteyen Osman

- Tamam çek ah anam diye diye Halil'in yukardan asılması ile sürünerek yukarı çıktı.

- Vay anam uçuyorduk oğlum diye yanına çömelen Halil in dizine bir iki vurarak teşekkürünü yaptı. Halil Osman'ın çiziklerden kanayan ellerine kontrol ediyordu.Osman

- Halil ellerim önemli değil de; belim kötü birader fena zonkluyor deyince Halil

- Kalkabilecek misin? diye endişe ile sordu. Halil'in sorusuyla komut alan Osman kalkl-mak için teşebbüs etse de doğrulamadı. Bir kolunu Halil'e doğru uzatarak yardım etmesini istedi. Bunu gören Halil dikkatlice Osman ın kollarından tutup yukarı doğru çekince canı yanan Osman acıyla inledi.

- Dur dur birader belim fena. Ahhhh! Bacaklarım karıncalanıyor. Yok ben kalkamayacağım dedi Halil in yüzüne derinden bakarak

- İncindi herhal ata binemez misin?

- Yok oğlum ayağa kalkamıyorum ki ata nasıl binerim.

- Kırılmış olmasın sakın? Oynat bakayım ayaklarını deyince; Osman ayaklarını oynattı. Bu küçücük hareket bile her ikisinin endişe panik katsayısının düşmesini yetti.Halil

- İyi oynuyor.Kırılmamış.İncinmiş herhalde. Ne yapalım?

- Pilota telefon et arabayı getirsin Karacasu'ya gidelim bir film çeksinler deyince

- Tamam arıyorum telefon ceketin cebinde. Sen hiç kımıldama bekle deyip çeketine koştı telefonla konuşa konuşa Osman ın yanına geldi.

- He ya ,incir deresinde GaraMustu'nun tarlasının ordan gel bizi göreceksin zaten...

Parmakları oynuyor emme ayağa kalkamıyor... Karacasu ya ...Tamam tamam. Halil hem pilotla konuşuyor hemde bir yandan Osman ı baştan aşağı süzüyordu. Telefonu kapatınca

- Tamam pilot evdeymiş on dakikaya kalmaz burda olur.

Pilot Ali İhsan Hasan Kokolu nun en büyük oğluydu .Çok hızlı araba kullanmasından dolayı

lakabı Pilot a çıkmıştı,tabi birde düğünlerde aşırı sarhoş olmasında bu lakada payı

büyüküdü.Pilot pilotluğunu yapmış daha üç dakika geçmeden kayalık yamacından kendini göstermişti yanlarına gelmesi on dakika sürmemişti.Ortancı kardeşi Nurduğ'u da yanında

getirmişti .Hepsi elbirlik Osman' ı koltuk altlarından dikkatlice kaldırarak arabaya

bindirdiler.Pilot un biraderini ortalığı derleyip toplayıp hayvanları evlere götürmek için orada

bıraktılar.Arabada Osman' ın abisi Gadir Ali' yi arayıp durumdan haberdar ettiler. Onu da

dereye yola çıkmasını salık buyurup yola çıktılar.Dereye vardıklarında Gadir Ali yi orada

beklerken bulup onu da alıp Karacasuya direksiyon kırdılar.Nasıl olduğunu önce pilota

anlatmışlardı şimdi de Osman ın abisi Aliye anlatıyorlardı.Olayı dinleyen Ali

- Bok mu vardı oduna gidecek, daha deneklerden yeni kurtuldun. İş mi şimdi bu senin

yaptığın diye veryansın etti.Pilot gaza bastı Gadir Ali Osman a durdu durdu söylendi.Garibim

Osman abisinin azarlarından acısını unutmuştu of diyemiyordu.On dakika geçmedi Karacasu

da sağlık ocağından giriş yaptılar.Osman ı Halil ve abisi Ali nin yardımıyla sağlık ocağına

yürüyerek girip doktorun odasına öncelikli sıra olarak girdiler ,sedyeye Osman ı

yatırdılar.Doktor

- Nasıl oldu bu?

- Düştü doktor bey

- Nerden düştü?

- Köyde yardan iki üç metre kadar aşağıya yuvarlandı.deyince kayıt defterine kaydı biten

Osman a doktor kalkarak muayeneye başladı

- Neren ağrıyor?

- Belim fena ağrıyor

- Uzat bakalım ayaklarını deyince Osman ahlaya oflaya bacaklarını uzattı

- Oynat şimdi bacaklarını deyince bir iki parmağını oynattı.Doktor elini Osman'ın beline doğru tutup

- Neresi burası mı diye Osman ın tepkilerini izleyerek elle muayenesini yaptı.Sonra

- Bu bizlik değil Nazilli' ye gitmeniz lazım. Orada filmi çeksinler, bir ortopedi cinin görmesi lazım deyince Gadir Ali

- Doktor bey Osman ın belinden daha önceleri de rahatsızlığı vardı. Üç dört kez de dizlerinden İzmir Ege üniversitesinde ameliyat olmuştu; daha yeni koltuk değneklerinden kurtuldu.Kırık var mı peki?

- Valla onu bilemem. Filminin çekilmesi lazım. Şimdi onun acısını hafifletecek bir iğne vuracağım,sonrada Nazilliye sevkini yazacağım.Hemşire hanım bu arada sizde hastanın ellerine kanayan yaralarına bir pansuman yapın .Gadir Ali

- Doktor bey Nazilliye nasıl gideceğiz Ambulans verecek misiniz?

- Ambulans yok siz neyle buraya geldiniz?

- Özel arabayla

- Aynen, neyle geldiyseniz onunla gidersiniz.deyince doktorun sözünün üstüne söz etmek kimsenin aklına gelmemişti.Osman ın pansumanı bitince yine yardımla pilotun arabasının arka kolduğuna oturtulup Nazilli ye yöneldiler.

Pilot pilotluğuna yapmıştı yine Nazilli ye ulaştıklarında ağrı kesici iğne den midir nedendir Osman da bir gariplik vardı artık ayaklarını hissetmiyordu. Değil yardımla ayağa kalkmak, belden aşağısını hiç hissetmiyordu.

- Abi ayağımı belden aşağısını hiç hissetmiyorum

- Yok oğlum ağrı kesici vurdu ya doktor, ondandır; hemen kötüye yorma.

- İnşallah ya.Acilden sedye üzerinde giriş yapan Osman için ortopedi doktorunu çağırdılar.On dakika sonra doktor geldi.Kısa hikayeyi dinledikten sonra sevk kağıdı ile girişi yapılan osmanı direkt röntgen filminin çekilmesini istedi.

Yarım saat sonra elinde röntgen filmleri ile gelen doktorun yüzünden düşen bin parçaydı. Her zaman neşeli kişiliği ile bulunduğu ortamın neşesine neşe katan Osman daha doktorun kapıdan girerken kendisine bakışından bir şeyler sezinlemiş, içi cız etmişti.Hastanenin duvarları üstüne üstüne geldiğini hissetmişti.Yunus peygamberin düştüğü kuyuya doğru yuvarlandığını ,bir şeylerin ters hemde çok ters gittiğini hemen anlamıştı. Doktor henüz birey dememişti "Allahım ne olursun kötü bir şey olmasın"diye dua ediyordu ki doktor.

- Çok üzgünüm nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum. Belinde parçalı kırık var ve kemik tüm sınırları kesmiş. Bundan sonra yapılabilecek hiç bir şey yok.

- KIRILMIŞ.

Yazarın notu;

Osman namı değer Gadir Osman aylarca Nazilli devlet hastanesinde kaldı. Seri bir iki ameliyat oldu ama doktorun dediği gibi tıbben yapılabilecek hiç bir şey yoktu.O artık belden aşağısı tutmayan yatağa bağlı bir kötürüm olmuştu.Karısı Habibe,oğulları Hamdi ve Şenol onun her ihtiyacı için seferber olsalarda o Nazillinin basık tavanlı eski devlet hastanesinde aylarca yattıktan sonra köyü Işıklar köyüne evine döndü.Evleri babası Hamdi ve annesi Feride nin evleri ile bitişikti.Beraber yiyip içtiler Osman ın yeni hayatının kendisine getirdiği yükü ailece el birlik hafifletmeye çalıştılar.Osman belden aşağısını kaybetti ama ne neşesini nede yaşam sevincini kaybetti; en azından dışarıya karşı. İçinde neler yaşadı bilinmez ama hep neşeli ,hep hazır cevap her zaman tevekküllü ydü. Hala da öyle.Tekerlekli sandalye ile katıldığı köy düşünlerinde mutlak o yanık sesiyle bir iki türküsü vardır.Önce küçük oğlu Şenol u evlendirdi,sonra Necip Halil'in kızı ile büyük oğlu Hamdi'yi baş göz ettiler.Her ikisinden üç torun sahibi.Hamdi amcam Osman gibi dizlerinden çok çekti en son ölümünden önce yürüyemez oldu.Feride cici annem de yaşlandı beli iki büküm şimdi büyük oğlu Gadir Ali'ler le yaşıyor.Osman ve Habibe sırt sırta vermiş Işıklar köyünde evlerinde yaşıyorlar.

Ben Osman'ın amca oğluyum kendisini de rahmetli olan Mehmet abimden ayırmam. Olayı duyduğumda çok üzuldüm; adeta acı bir travma yaşadım. Osman abime aşağıdaki ağıdı yakmıştım. Yıllar sonra son dizeyi de yazarak ağıdımı tamamlamış oldum.

Ayazda mı kaldın, yoksa zemheride mi?
Ömrün billah çektin dizinden yetmedi mi?
Katar katar evde odun görmedin mi?
Çalı mı sandın kırdın çırpı belini
Of Osman'ım Of

Tutmaz ayağın incinmiş belin
Derman ya doktor çabuk tut elini
Cankurtaran yok der baytar mı yoksa hekim mi?
Nazilli'ye varana kemik keser belini
Of Osman'ım Of

Feryadın yankılanır kızıl yardan
Görmez oldun ırağı Granbaşından
Yatakta aldın talkımı Tefik hocadan
Yüzü güleç sesi yanık gadir Osman
Ah Osman'ım of

Hepten büküldü cici annemin belleri
Çekmez oldu Hamdi amcamın dizleri
Işıklarda karanlığa koydun bizleri
Geceleri sönmez oldu osmanımın kandili
Of Osman'ım Of

SON